

N. R.G.
2022/7360

FLORENCE HOF VAN VERORDENING
02 Tweede sectie CIVIL

In het kort geding, ingeschreven onder nr. r.g. **7360/2022**, door:

_____ L- _ _____ -...met bijstand van
van advocaat BENASSI RAUL (BNSRLA71A10G687J) ; woonachtig in
VIALE BELFIORE 32 50144 FLORENCE bij het kantoor van de verdediger aw. STORI ROBERTO

ACTOR

—

v.

ORDE VAN PSYCHOLOGEN VAN DE TOSCAANSE REGIO (C.F. 92009700458)

CONVENTIE

Rechter Dr. Susanna Zanda,

de dringende interlocutoire vordering te lezen tot opschorting van de maatregel van de Raad van de Orde van Psychologen van Toscane van 19 oktober 2021, waarbij verzoeker is geschorst van de uitoefening van het beroep van psycholoog wegens niet-naleving van de verplichte vaccinatie bedoeld in artikel 4 van wetsdecreet nr. 44/2021, omgezet in wet nr. 76/2021;

merkte op dat schorsing van de uitoefening van een beroep het risico inhoudt dat primaire individuele goederen, zoals het recht op levensonderhoud en het recht op arbeid uit hoofde van artikel 4, als uitdrukking van persoonlijke vrijheid en waardigheid, juist gewaarborgd door het vrij zijn van gebrek, in gevaar worden gebracht;

heeft opgemerkt dat de instelling van een procedure op tegenspraak onherstelbare schade zou kunnen toebrengen aan de primaire rechten van verzoekster en dat het noodzakelijk is "inaudita altera parte" te handelen, mede gelet op de tijd die reeds is verstreken na de door verzoekster ingeleide procedure voor de regionale administratieve rechtbank, welke procedure is afgesloten met het in kracht van gewijsde gegane arrest nr. 1565/21 van 6 mei 2002, waarbij verzoeksters bevoegdheid is afgewezen juist wegens de schending van verzoeksters primaire rechten;

de beslissing van de regionale administratieve rechtbank lijkt derhalve ontvankelijk te zijn;

heeft vastgesteld dat zij sinds oktober 2021 gedurende vele maanden niet in staat is geweest haar beroep van psychologe uit te oefenen en in haar levensonderhoud te voorzien;

die bijvoegde hoe de uitoefening van het beroep zijn enige bron van levensonderhoud is;

opgemerkt dat deze vrijheid en dit recht om te werken, die krachtens artikel 4 van de Grondwet

bij geboorte zijn verkregen, in casu op ontoelaatbare wijze worden "verleend" door de Orde waartoe zij behoort, na een injectiebehandeling tegen Sars-Cov-2 te hebben ondergaan, krachtens DL 44/21;

overwegende dat dit in wet omgezette wetsdecreet tot doel heeft *ziekten te voorkomen en veilige omstandigheden in de gezondheidssector te waarborgen*;

opgemerkt dat deze doelstelling echter onhaalbaar is, omdat dit in de AIFA-verslagen zelf staat; AIFA-rapporten uit de tijd van de schorsing van Dr. xxxx en recentere uit januari en mei 2022, en nog meer de rapporten van Europese controle-instituten zoals Euromomo of Eudravigilance, laten het tegendeel zien van wat men met de vaccinatie wilde bereiken, namelijk een verspreiding van de infectie met de vorming van meerdere virusvarianten en de numerieke prevalentie van infecties en sterfgevallen onder degenen die met drie doses waren gevaccineerd;

overwegende dat artikel 32, lid 2, van het Grondwettelijk Verdrag in wezen niet van toepassing is, zelfs indien de schending van het voorbehoud van de wet buiten beschouwing wordt gelaten, juist wegens het ontbreken van collectieve voordelen;

heeft er namelijk nota van genomen dat artikel 32 van het Grondwettelijk Handvest, dat na de ervaring van het nazi-fascisme "persoonsgericht" is, niet toestaat dat het individu wordt opgeofferd omwille van een reëel of vermeend collectief belang, en nog minder toestaat dat het individu zonder zijn vrije en geïnformeerde toestemming wordt onderworpen aan medische experimenten die inbreuk maken op de menselijke integriteit, geïnformeerde toestemming is niet denkbaar wanneer de bestanddelen van de serums en het mechanisme van hun werking, zoals in dit geval, niet alleen onder het industrieel geheim vallen, maar ook, op onbegrijpelijke wijze, onder het "militair" geheim;

na twee jaar kennen we nog steeds niet de bestanddelen van de serums en hun middellange- en langetermijneffecten, zoals de fabrikanten zelf verklaren, terwijl we weten dat ze op korte termijn al duizenden doden en ernstig gewonden hebben veroorzaakt;

gezien het feit dat artikel 32 van de Italiaanse grondwet en, consequent, de verschillende door Italië ondertekende internationale verdragen het opleggen van een medische behandeling zonder toestemming van de betrokkene verbieden omdat zijn WAARDE zou worden aangetast, een waarde die ten grondslag ligt aan de vele normen van onze rigide grondwet en die artikel 1 van de Duitse grondwet (niet toevallig) onderbouwt;

terwijl de toestemming vrij en geïnformeerd moet zijn en in dit geval is Dr. xxxx niet legitiem van plan die te geven;

van oordeel dat de vaccinatieverplichting die wordt opgelegd om te kunnen werken, in strijd is met de *ictu oculi* artikelen 4, 32 en 36 van de Grondwet, die, door "de persoon" centraal te stellen en hem in de eerste plaats te verdedigen tegen de staat, de staat en al zijn centrale en perifere apparaten (zoals de beroepsorden) niet toestaat om zonder toestemming van de betrokkene een verplichting tot gezondheidsbehandeling op te leggen er nota van genomen dat onze wetgeving en internationale verdragen ondubbelzinnig elke experimentele behandeling van mensen verbieden, en dat er verordeningen zoals 953/21 en EU-resoluties zoals 2361/21 zijn die de lidstaten specifiek verbieden te discrimineren op basis van de vaccinatiestatus tegen SARS-CoV-2;

terwijl de orde van psychologen in Toscane daarentegen in strijd met deze onmiddellijk toepasselijke wetgeving handelt en Dr. xxxx ontegenzeggelijk discrimineert ten opzichte van gevaccineerde collega's die kunnen blijven werken ondanks het feit dat zij dezelfde kans hebben om besmet te raken en het virus over te dragen;

dat op deze gronden ook sprake is van een vermeende "fumus boni iuris", dat wil zeggen het onrechtmatig opleggen door de Orde waartoe hij behoort van een injectiebehandeling die reeds tot ernstige bijwerkingen en de dood heeft geleid, en uiteindelijk met een aanzienlijke "aanvaarding van het risico" van het optreden van dergelijke bijwerkingen voor Dr. xxxx;

anderzijds kunnen de gezondheidsautoriteiten van de regio Toscane en de Raad van de Orde van Psychologen van Toscane niet onkundig zijn van de verspreiding van coritagi ondanks het feit dat 80/90% van de bevolking tegen Sars-CoV-2 is gevaccineerd en ook aan correnterö moeten zijn, de verspreiding van besmetting tussen gevaccineerden met drie doses, de bijwerkingen ook ernstige en dodelijke van gevaccineerde proefpersonen; Het zijn in feite gegevens die door dezelfde minister van Volksgezondheid zijn gepubliceerd, zodat het onwettig lijkt zowel de uitvaardiging als het daaropvolgende hardnekkige verzuim om zich terug te trekken uit zelfverdediging door de Orde van behoren, die voorlopige schorsing van xxxx genomen op 19.10.21 en nog van kracht tot 31.12.2022;

dat Dr. xxxx om deze redenen niet kan worden gedwongen, om zichzelf en haar gezin te kunnen onderhouden, deze experimentele injectiebehandelingen te ondergaan, die zo ingrijpend zijn dat zij haar DNA binnendringen, waardoor het op een wijze wordt veranderd die onomkeerbaar zou kunnen zijn, met gevolgen voor haar leven en gezondheid die tot op heden niet kunnen worden voorzien;

overwegende dat uit epidemiologisch oogpunt de toestand van de gevaccineerde niet verschilt van die van de niet-gevaccineerde, aangezien beiden besmet kunnen raken, de ziekte kunnen ontwikkelen en deze kunnen overdragen;

is derhalve van mening dat het opleggen van een vaccinatieplicht voor de uitoefening van het beroep volstrekt discriminerend is en in strijd is met de Europese verordening nr. 953/2021 self execution en houdende een verbod op discriminatie van Europese burgers op grond van hun vaccinatiestatus;

Gelet op Resolutie nr. 2361/2021 van de Raad van Europa; Verordening (EG) nr. 726/2004 (art. 14 bis) en Verordening (EG) nr. 507/2006;

Gelet op het arrest van het Hof van Justitie. EU, 11 juli 2019, nr. 716/17, waarin is bepaald: "*Elke nationale rechter die in het kader van zijn bevoegdheden uitspraak moet doen, heeft als orgaan van een lidstaat de verplichting elke nationale bepaling die in strijd is met een bepaling van het recht van de Europese Unie die rechtstreekse werking heeft in het bij hem aanhangige geschil, buiten toepassing te laten*"; zie Confonne Corte Cost. nr. 95/2017 (over de verplichting tot onmiddellijke buitenwerkingstelling door het GO van de met het recht van de Europese Unie strijdige nationale bron en "in strijd" Cass. civ. Sec. I Ord., 18/10/2018, nr. 26292; Cass. civ. Sec. I

Ord., 06/06/2018, nr. 14638; gezonden. trib. Florence 1855/2021; cass. L, cass. **Arrest nr. 26897** van 21/12/2009: *"De nationale rechter moet de regel van nationaal recht wegens onverenigbaarheid met het gemeenschapsrecht buiten toepassing laten, zowel wanneer de strijdigheid zich voordoet met een regel die door de organen van de EEG bij verordening is vastgesteld, als wanneer de strijdigheid wordt bepaald door algemene regels van gemeenschapsrecht, afgeleid uit de uitlegging van het gemeenschapsrecht door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de uitoefening van de taken die het Hof zijn opgedragen bij de artikelen 169 en 177 van het Verdrag van 25 maart 2009. 169 en 177 van het Verdrag van 25 maart 1957, uitvoerbaar gemaakt bij wet 1203 van 14 oktober 1957; zie ook Cass. arrest 3841/2002);*

Gelet op de artikelen 1, 2, 3, 4, 32 en 36 van de Grondwet

gezien de talrijke bevelen tot aanhangigmaking bij het constitutionele hof van de decreten-wetten tot oplegging van de 4 anti-Sars Cov 2 injectiebehandelingen voor de uitoefening door de burgers van de fundamentele rechten en vrijheden (bijv. het bevel tot aanhangigmaking van de Raad voor Justitie Regio Sicilië en talrijke TAR's);

gezien de conforme uitspraken over intrekking van de schorsing van het werk wegens niet-naleving van de toegestuurde vaccinatieplicht. Hof van Padua van 28.4.22; Hof van Sassari van 9.6.22; Hof van Velletri 14.12.2021; TAR Lombardia 26.4.2022 in rg 562/2022 (zaak van een geschorste dierenarts); Hof van Rome van 14.6.22; TAR Lombardia n.1397 van 16.6.22; diverse vonnissen van Tar Piemonte en diverse vonnissen van Tar Rome (inzake personeel van de strijdkrachten, gezondheidszorg en leraren);

p.q.m.

de rechtbank

Gelet op artikel 669, lid 2 sexies c.p.c. en artikel 700 c.p.c.

schorst de maatregel van de Orde van Psychologen van Toscana die Dr. xxxx verbiedt haar beroep van psychologe uit te oefenen totdat zij de injectiebehandeling tegen Sars-CoV-2 ondergaat, zodat zij haar beroep kan uitoefenen zonder de injectiebehandeling te ondergaan, en zij in alle omstandigheden (zowel in aanwezigheid als op afstand) op dezelfde wijze kan werken als haar gevaccineerde collega's.

Op **15 september 2022 om 10.00 uur** zal nog een hoorzitting worden gehouden ter bevestiging, wijziging of intrekking van de beschikking op tegenspraak.

Florence op 6 juli 2022

De rechter

Dr Susanna Zanda